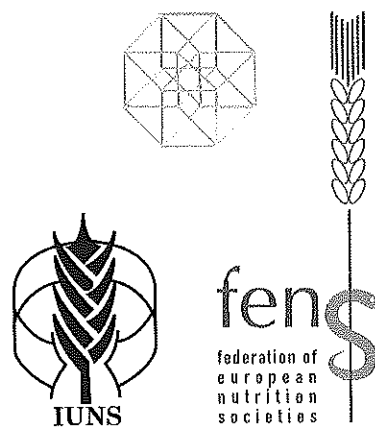
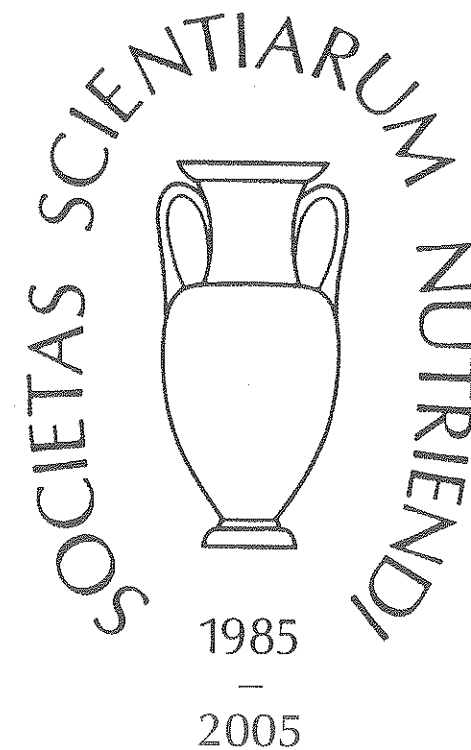

SUOMEN RAVITSEMUSTIETEEN YHDISTYS 20 v

SUOMEN RAVITSEMUSTIETEEN YHDISTYS 20 v

SUOMEN RAVITSEMUSTIETEEN YHDISTYS RY:N
20-VUOTISHISTORIIKKI

Historiikin toimituskunta

Antti Ahlström
 Carina Kronberg-Kippilä
 Sari Kuittinen
 Hannu Mykkänen
 Liisa Valsta

Kuvat:

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen kuva-arkistot
 Helsingin yliopiston ravitsemustieteen osaston kuva-arkistot
 Kuopion yliopiston kuvakeskus
 Antti Ahlström
 Esko H. Koskinen
 Kaija Rautavirta
 Liisa Valsta

Kansi ja taitto:

Tapani Ihalainen

Julkaisija:

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry

Painopaikka:

Edita Prima Oy, Helsinki 2005

SISÄLLYS

Esipuhe	5
Ravitsemustieteen järjestötoiminta ennen yhdistyksen perustamista.....	7
Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen toiminta vuosina 1985–2005	11
Ravitsemustieteestä, tutkimuksesta ja tutkijan urasta – poimintoja juhlavuoden haastatteluista.....	33
Hallituksen visioita yhdistyksen tulevaisuudesta.....	40
Lähteet	42
Ilmoitukset	43

ESIPUHE

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry (SRY) toimii yhdyssiteenä ravitsemusalan tutkijoiden välillä. Suurimmalla osalla yhdistyksen yli 400 henkilöjäsenestä on ravitsemustieteen yliopistotutkinto. Jäsenkuntaan kuuluu myös mm. lääketieteen, elintarviketieteiden, luonnontieteiden sekä tekniikan alan tutkijoita ja asiantuntijoita. Yhdistyksen kannattajajäsenenä on useita elintarvike- ja lääkealan yrityksiä.

Yhdistyksen tarkoituksena on tukea ja edistää ravitsemustieteellistä tutkimusta Suomessa ja toimia sekä alaa edustavien tutkijoiden yhteistyöfoorumina että yhdyssiteenä koti- ja ulkomaisiin yhdistyksiin. Yhdistys on Tieteellisten Seurain Valtuuskunnan (TSV) jäsenseura, ja se edustaa Suomea alan eurooppalaisessa (Federation of European Nutrition Societies, FENS) ja kansainvälisessä (International Union of Nutritional Sciences, IUNS) järjestössä.

Vuosi 2005 on SRY:n 20. toimintavuosi. Tämän juhlistamiseksi ja aiemman toiminnan dokumentoimiseksi yhdistys päätti koota historiikin. Historiikissa kerrotaan ravitsemustieteen järjestötoiminnasta ennen yhdistyksen perustamista sekä yhdistyksen

toiminnasta vuosina 1985–2005. Lisäksi juhluvuoden aikana haastateltiin 16 ravitsemustutkijaa ja -vaikuttajaa. Haastatteluista esitetään yhdistyksen juhlasymposiumin yhteydessä 24.11.2005 historiikkia täydentävä DVD-kooste. Historiikkiin on sisällytetty erityisesti nuorille tutkijoille suunnattuja poimintoja haastatteluista. Historiikin lopussa on yhdistyksen hallituksen visio tulevan toiminnan kehitysnäkymistä.

Historiikin tekijät haluavat kiittää kaikkia niitä tahoja, jotka ovat tehneet tämän Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry:n historiikin kokoamistyön mahdolliseksi. Työn aikana on käynyt selväksi, että ilman yhdistyksen järjestelmällisiä hallituksia ja erityisen hyvin menneiden 20 vuoden aikana arkistointitehtävänsä hoitaneita sihteereitä, Christel Lamberg-Allardtia, Marja Mutasta, Suvi Virtasta, Marja-Leena Ovaskaista, Kaija Rautavirtaa, Riitta Freeseä ja Carina Kronberg-Kippilää, tämän historiikin kokoamistyö olisi ollut mahdotonta. Monia kotipesiä nähnyt yhdistyksen arkisto on edelleen täysin lukukelpoinen ja erittäin informatiivinen. On mahdollista, että tulevien, sähköisten vuosikymmenien toimintaa kartoittavien, historiikkityöryhmien toiminta tulee vai-

keutumaan SRY:n arkiston kaltaisten tietovarastojen pikkuhiljaa näivettyessä.

Kiitämme ETM Clarissa Binghamia tekni-
sestä avusta arkistotietojen kokoamisen
alkuvaiheessa ja MMT Auli Suojasta työn
alkuvaiheessa saaduista asiantuntevista neu-
voista. Toiminnan peruskartoitus ja historiik-
kiprosessin dokumentointi liittyi tradenomi
Sari Kuittisen Helia Ammattikorkeakouluun
tehtyyn opinnäytetyöhön. Kiitämme lehtori
Tuuli Tukiaista hedelmällisistä keskusteluis-
ta ja Sari Kuittisen ohjauksesta työn aikana.

Helsingissä 11.11.2005

Historiikin toimituskunta

Kansanterveyslaitoksen ravitsemusyksikölle
lämpimät kiitokset mahdollisuudesta säilyt-
tää ja koota arkistotietoja laitoksen tiloissa.

Kuvat elävöittävät historiaa. Kiitämme kaik-
kia niitä henkilöitä ja tahoja, jotka ovat et-
sineet ja lainanneet valokuvia albumeistaan
ja varastoistaan tätä työtä varten.

Erityiskiitokset kaikille niille tutkijoille ja
asiantuntijoille, jotka näkivät vaivan osallis-
tua SRY:n juhlavuosihaastatteluihin, joista on
liitetty poimintoja myös tähän historiikkiin.

RAVITSEMUSTIETEEN JÄRJESTÖTOIMINTA ENNEN YHDISTYKSEN PERUSTAMISTA

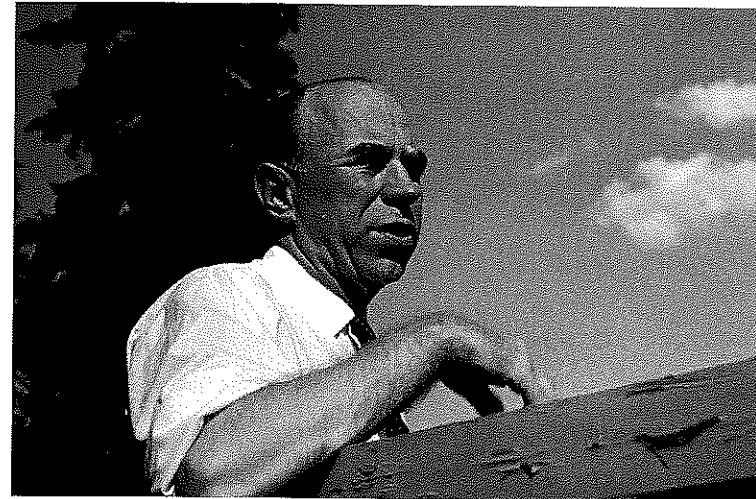
Ravitsemustieteen yliopistollinen opetus
alkoi Suomessa 1947 professori Paavo Roi-
neen Yhdysvalloista tuomien mallien mu-
kaisesti. Euroopassa oli tätä ennen voinut
opiskella ravitsemustiedettä vain Lontoon
yliopistossa. Helsingin yliopiston maata-
lous-metsätieteelliseen tiedekuntaan pe-
rustettiin ravintokemian laitos, josta en-
simmäiset alan kandidaatit (nyk. maisterit)
valmistuivat 1952. Kansallisen tapamme
mukaisesti oli opintojen jälkeen luontevaa
liittyä jäseneksi johonkin tai useampaankin
alan järjestöön ammatillisen yhteenkuulu-

vuuden ja tieteellisten täydennyskoulutus-
mahdollisuuksien vuoksi.

Ravitsemustieteen laaja-alaisuus näkyi
alusta pitäen siinä, että pääainetta, ravin-
tokemiaa, saattoi kiinnostuksesta riippu-
en opiskella hyvinkin erilaisin painotuksin.
Myös sivuaineissa oli runsaasti valinnanva-
raa. Tutkintovaatimusten mukaan ns. koti-
taloudellisella suunnalla korostuivat pyrki-
mykset saattaa kotitalouksissa tapahtuvat
toiminnot vankalle tieteelliselle pohjalle, ja
ravitsemuksen ja ruoanvalmistuksen osalta
nojata kemian, biokemian, fysiikan ja fysio-

logian tutkimustietoon. Tältä
suunnalta valmistuneet liittyi-
vät innokkaasti vuonna 1953
perustettuun yhdistykseen
Kotitalouden Kandidaatit ry,
joka on toiminut myös edun-
valvojana työtä ja palkkausta
koskevista kysymyksistä.

Ravintokemian tutkintovaati-
muksissa oli eri aikoina myös
biokemiallisiin, fysiologisiin
tai elintarviketieteellisiin nä-
kökohtiin painottuneita vaih-

toehtoisia opintosuuntia, joilta valmistuneet ha-keutuivat kiinnostuksensa pohjalta jäseniksi läheisimmäksi koettuun yhdistykseen. Tällaisia olivat Suomalaisen Kemistien Seura (per. 1919), josta 1970 syntyi keskusorganisaatioksi muodostettu Suomen Kemian Seura,

sekä erityisesti Societas Biochemica, Biophysica et Microbiologica Fenniae ry. Tämän ns. Biobio-seuran perusti 1953 Suomen Akatemian jäsen, professori Artturi I. Virtanen tavoitteenaan saada aikaan laaja-alainen foorumi edistämään kokeellista biologista tutkimusta Suomessa. Seura järjestäytyi vähitellen jäsenistönsä edustamien alojen mukaisesti suhteellisen vapaamuotoisiin sektioihin, jollainen oli myös ravitsemustieteellä. Sektiot saattoivat sopivan tilanteen tullen järjestää omia tilaisuuksiaan, symposioita ja teemailtoja ao. alasta kiinnostuneille jäsenilleen. Vuosittaisina suurtahtumina oli-

vat yhteistyössä muiden tieteellisten seurojen kanssa järjestetyt Biotieteen Päivät, joissa ravitsemustiede oli mukana omilla teemoillaan. - Nykyisin Biobio-seurassa on seitsemän jaostoa, joista yksi ravitsemustieteilijöille.

Biobio-seura on hoitanut edustamiensa alojen osalta myös ulkomaisia yhteyksiä, mikä mm. on merkinnyt alan kansainvälisten järjestöjen jäsenmaksuja ja edustajien nimeämistä järjestöjen kokouksiin. Seura oli jäsenenä mm. ravitsemustieteen kansainvälisissä järjestöissä International Union of Nutritional Sciences (IUNS, per. 1948) ja

Federation of European Nutrition Societies (FENS, per. 1980). Kun Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry oli perustettu 1985, oli tarkoituksenmukaista siirtää sille alan kansainvälisten järjestöyhteyksien hoito.

Ravitsemusterapian akateemisen opetuksen kehittyminen ja vakiintuminen ja alalta valmistuneiden halu kehittää ammatillista pätevyyttään johtivat Ravitsemusterapeuttien Yhdistys ry:n perustamiseen 1970.

Ravitsemustieteilijöitä on vuosikymmenen mittaan liittynyt muihinkin tieteellisiin ja ammatillisiin yhdistyksiin. Näistä, ennen

tieteilijät ovat toimineet em. yhdistysten luottamustehtävissä.

Kiinnostavan epävirallisen yhteenliittymän on muodostanut 1960-luvulla alkunsa saanut Group of European Nutritionists (GEN)-ryhmä, joka kutsuu jäsenikseen johtavia eurooppalaisia ravitsemustutkijoita. GEN on järjestänyt kaksi

vuosittaisista symposiumeistaan Suomessa, 1965 ja 1989.

Suomalaisia ravitsemustutkijoita liittyi myös aikoinaan jäseneksi ruotsalaiseen yhdistykseen Svensk Förening för Näringslära, jolla oli paikallissektiot Tukholmassa ja Göteborgissa ja joka mm. järjesti ensimmäisen pohjoismaisen ravitsemuskongressin 1977.

Suomalaiset ravitsemustieteilijät ovat yli viiden vuosikymmenen ajan viettäneet järjestöelämää sekä "omissa" yhteisöissään että vuorovaikutuksessa läheisten tieteenalojen edustajien kanssa. Toimintatapa on osoittautunut hedelmälliseksi, ja sen ylläpitäminen on tärkeää. Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksellä on merkittävä tehtävä jäsenistönsä tukemisessa ja sen kaikinpuolisen verkostoitumisen edistämisessä.

YHDISTYKSEN TOIMINTA

Yhdistyksen perustaminen

Yhdistyksen perustamista suunnitteleva kokous pidettiin 25.1.1985 professori Herman Adlercreutzin ja dosentti Esko Harjun aloitteesta. Kokouksessa valittiin sääntötoimikunta, jonka kokoonpano oli seuraava:

- professori Herman Adlercreutz (pj.)
- dosentti Esko Harju (sihteeri)
- professori Antti Ahlström
- MMT Christel Lamberg-Allardt
- professori Yrjö Mälkki
- MMK Anneli Ollus
- professori Timo Pekkanen
- apulaisprofessori Leena Räsänen sekä
- dosentti Kari Salminen.

Perustajajäseniä olivat prof. Herman Adlercreutz, MMT Christel Lamberg-Allardt ja MMT Seija Mäkinen.

Ensimmäinen syyskokous pidettiin 24.10.1985 Meilahden sairaalan luentosalissa. Kokouksessa hyväksyttiin pienin muutoksin sääntötoimikunnan laatimat säännöt, vuoden 1986 toimintasuunnitelma ja talousarvio. Kokouksessa valittiin yhdistyksen ensimmäinen hallitus, jonka puheenjohtajaksi tuli professori Herman Adlercreutz ja

varapuheenjohtajaksi MMT Seija Mäkinen. Yhdistyksen historian ensimmäisen esitelmän piti kokouksessa dosentti Ritva Sepsänen aiheesta "Ravitsemusongelmat Suomessa".

Hallitus kokoontui kolme kertaa vuonna 1985. Ensimmäisessä hallituksen koko-

uksessa 24.10.1985 ensimmäiseksi sihteeriksi valittiin MMT Christel Lamberg-Allardt ja ensimmäiseksi rahastonhoitajaksi Ph.D. Seppo Salminen. Kokouksessa päätettiin avata pankkitili, selvittää jäsenmaksujen suuruus ja periminen sekä laatia jäsenlista. Hallituksen toisessa kokouksessa 18.11.1985 päätettiin seuravaan vuoden ohjelman osalta, että ensimmäinen kevätsymposium järjestetään yhdessä Societas Biochemica, Biophysica et Microbiologica Fenniae -seuran kanssa. Yhdistys hyväksyttiin merkittäväksi yhdistysrekisteriin sen toisena toimintavuotena 9.12.1986.

Toimintamuodot

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys on tieteellinen seura, jonka tarkoituksena on tukea ja edistää suomalaista ravitsemustieteellistä tutkimusta sekä aktivoida ravitsemustieteellistä tiedeyhteisöä Suomessa. Toimintamuotoja, joilla yhdistys pyrkii tarkoitukseensa, ovat:

- tieteellisten symposiumien järjestäminen
- osallistuminen muiden sekä kotimaisten että kansainvälisten tieteellisten kokousten järjestämiseen
- suhteiden ylläpitäminen ja yhdyssiteenä toimiminen ulkomaisiin alan järjestöihin
- yhteistyö kotimaisten lääketieteen ja elintarviketieteiden tutkijoiden kanssa
- vuosittain parhaan ravitsemustieteellisen julkaisun palkitseminen

SOPIMUSKIRJA

Me allekirjoittaneet olemme perustaneet Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys - Föreningen för Näringslära i Finland - nimisen yhdistyksen, liittyneet siihen jäseniksi ja hyväksyneet sille ohjeiset säännöt.

Helsinki, 16. joulukuuta 1985

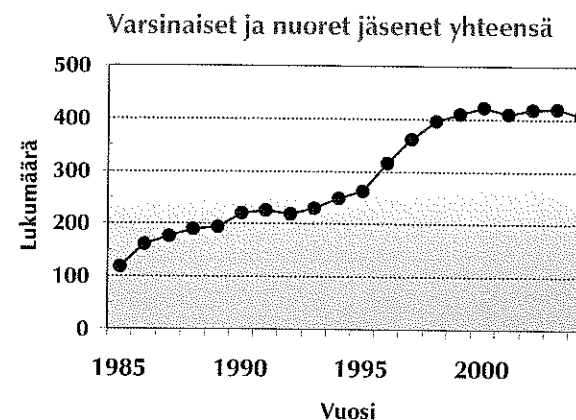
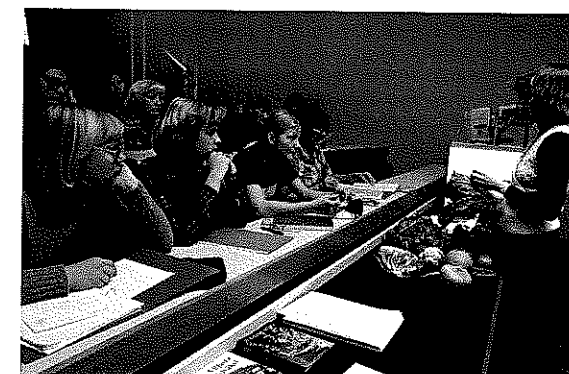
Herman Adlercreutz Christel Lamberg-Allardt Seija Näreinen

- matka-apurahojen myöntäminen ja tieteellisten esitysten palkintojen jakaminen nuorille tutkijoille
- jäsentiedotteen toimittaminen sekä
- jäsenistön yhdyssiteenä toimiminen.

Jäsenet

Varsinaiset ja nuoret jäsenet

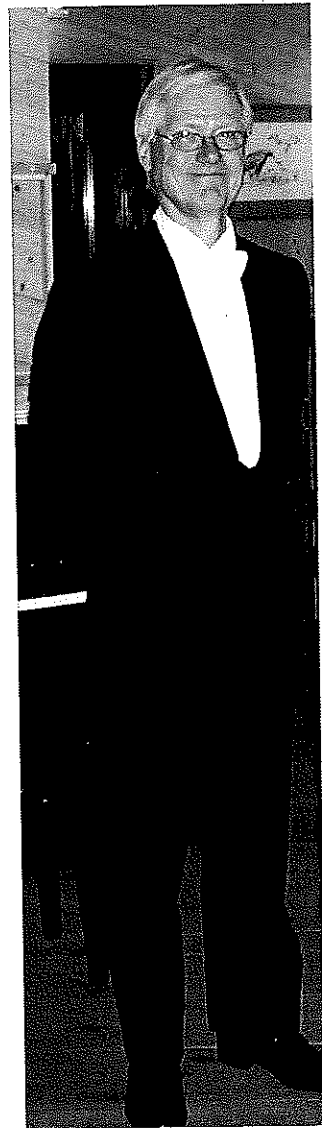
Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä henkilö, joka on suorittamallaan korkeakoulututkinnolla tai muulla tavalla osoittanut pätevyytensä ravitsemustieteen kentällä. Yhdistyksen yli 400 henkilöjäsenestä noin 80 %:lla on ravitsemustieteen yliopistotutkinto. Jäsenkunnasta noin 10 % on lää-

ketiedettä ja noin 10 % elintarvike- ja luonnontieteiden alaa kuten elintarvikekemian, kemian, farmasian ja biokemian ja teknisiä aineita edustavia tutkijoita ja asiantuntijoita. Nuoriksi jäseniksi voidaan ottaa ravitsemustieteen alan yliopisto-opiskelijoita. Valmistuneet nuoret jäsenet voivat jatkaa yhdistyksen varsinaisina jäseninä. Professori Antti Ahlström on vaikuttanut erityisesti nuorten jäsenten määrään mainostamalla yhdistystä opiskelijoillensa. Viime vuosina nuorten jäsenten rekrytointiin on kiinnitetty uudelleen huomiota erityisesti Helsingin, Kuopion ja Turun yliopistoissa.

Yhdistyksen jäsenyys kattaa:

- neljä kertaa vuodessa ilmestyvän jäsentiedotteen, jossa on ajankohtaista asiaa yhdistyksen toiminnasta ja ravitsemustieteen liittyvistä tapahtumista

- mahdollisuuden esitellä yhdistyksen symposiumeissa omia tutkimushankkeita ja osallistua parhaiden esitysten kilpailuun (nuoret alle 35-vuotiaat tutkijat)

- mahdollisuuden hakea yhdistyksen jatko-opiskelijoille tarkoitettua matkapurahaa kongressiin tai opintomatkaan sekä

- mahdollisuuden osallistua keväisin ja syksyisin järjestettäviin tieteellisiin symposiumeihin sekä yhdistyksen järjestämiin kansainvälisiin symposiumeihin.

Kunniajäsenet

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen ensimmäiseksi kunniajäseneksi kutsuttiin

syyskokouksessa 9.11.1989 professori Osmo Turpeinen († 1998). Hänelle luovutettiin kunniakirja 5-vuotisjuhlasymposiumin yhteydessä 9.3.1990. Yhdistyksen 10-vuotisjuhlasymposiumin yhteydessä 25.11.1995 kutsuttiin yhdistyksen toiseksi kunniajäseneksi sen ensimmäinen puheenjohtaja professori Herman Adlercreutz. Kevätkokouksessa 15.3.2002 kutsuttiin kunniajäseniksi professorit Antti Ahlström ja Antti Aro.

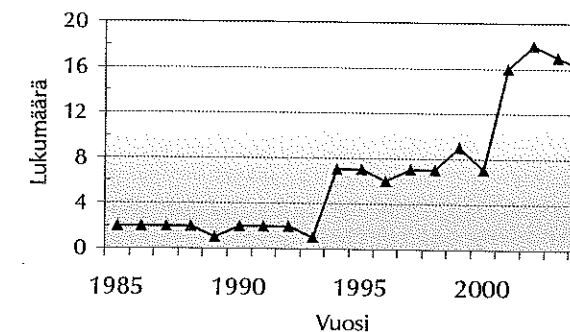
Kannattajajäsenet

Yhdistyksen kannattajajäseniä voivat olla luonnolliset henkilöt, yhteisöt tai säätiöt,

Yhdistyksen kannattajajäsenet vuonna 2005

Oy Arla Foods Ab
Atria Oyj
Fazer Leipomot Oy
Findus Finland Oy
HK Ruokatalo Oyj
Ingman Foods Oy Ab
Liha-Saariöinen Oy
Lännen Tehtaat Oy
Mildola Oy
Nutricia Oy
Raisio Yhtymä Oyj, RavintoRaisio
Ruokakesko Oy
Sinebrychoff Oy Ab
Skånemejerier ek för/Skåne Dairy
Unilever Finland Oy
Valio Oy

Kannattajajäsenet

jotka toiminnallaan haluavat edistää yhdistyksen tarkoitusta. Aluksi kannattajajäsenet koostuivat sekä henkilökannattajajäsenistä, että yhteisökannattajajäsenistä, mutta nykyisin henkilökannattajajäseniä ei käytännössä enää ole. Yhdistyksen kannattajajäsenyys tarjoaa mahdollisuuden luoda ja ylläpitää suhteita Suomen johtaviin ravitsemusalan tutkijoihin ja toimijoihin. Jäsenyyden kautta yrityksillä on mahdollisuus saada henkilöjäsenten osoitetiedot käyttöönsä markkinointitarkoituksiin kerran vuodessa. Lisäksi kannattajajäsenet saavat neljä kertaa vuodessa ilmestyvän jäsentiedotteen.

Yhdistys on toteuttanut erilaisia jäsenhankintakampanjoita.

Vuonna 1994 yhdistyksen toiminnasta tehtiin hallituksen laatima esite, joka lähetettiin yli 30 elintarvikealan yritykselle kannattajajäsenten hankkimiseksi. Seurauksena oli kannattajajäsenten lukumäärän nousu. Vuonna 1995 niitä oli seitsemän, kun niitä oli siihen asti yhdistyksellä ollut vain yksi tai kaksi. Kannattajajäseninä on useita elintarvike- ja lääkealan yrityksiä.

Seminaarit, symposiumit ja koulutustilaisuudet

Yhdistyksen pääasiallisena toimintamuotona ovat joka kevät ja syysy järjestettävät tieteelliset symposiumit tai seminaarit. Yhdis-

Yhdistyksen symposiumit, seminaarit ja luennot vuosina 1985–2005

Ajankohta	Aihe	Ajankohta	Aihe
24.10.1985	Ravitsemusongelmat Suomessa	18.11.1994	Kasvisten merkitys terveydelle
7. – 8.3.1986	Ravinto sairauksien ennaltaehkäisyssä	16.3.1995	Application of behavioral analysis in nutritional therapy
22.5.1986	Calcium and osteoporosis / Diet, lactobacillus and cancer	24. – 25.11.1995	Current topics in nutrition research (10-v. juhlasymposio)
13.11.1986	Ravitsemusantropologia	29.3.1996	Mitä uutta lihavuudesta
6.3.1987	Elintarvikkeiden radioaktiivisuus ja sen vaikutus ihmiseen	28.11.1996	Ruoka ja syöpä
29.4.1987	Seleeni	13.3.1997	Kasvikunnan tuotteet ja niiden terveysvaikutukset
4.5.1987	Urheilujuomat ja urheilijan nestetasapaino	9. – 11.5.1997	Eesti-Soome Toitumisseltside Ühisseminaar (yhteistyöseminaari) (Tartto)
19.11.1987	Vanhukset ja aliravitseminen	13.11.1997	Ateriaseminaari
11.3.1988	Ravinto ja neurologia	27.3.1998	Lihavuuden ehkäiseminen, Foolihappo
18.4.1988	Juomat '88 tutkimustulosten valossa (yhteistyöseminaari)	13.11.1998	Elintarvikkeiden laatu ja turvallisuus (yhteistyöseminaari)
3.11.1988	Rasvat pikkulasten ravinnossa	25. – 26.3.1999	Nutrition and health (Kuopio 15-v. juhlan yhteydessä)
29.11. – 3.12.1988	Ravitsemustutkimus	29.10.1999	Ruokamielitykset
27.2.1989	The effect of fatty acids on serum lipoproteins in man	18. – 20.6.2000	Pohjoismainen ravitsemuskongressi (yhteistyökongressi)
3.3.1989	Ajankohtaista raudasta	25.10.2000	Kasvisterolit
4.4.1989	Vitamin D metabolism	23.3.2001	Turun yliopiston ravitsemustutkimus
2.6.1989	Biotieteen päivät, mm. Molecular biology of calcium binding proteins, Transport of haem (5 posteria)	16.11.2001	Vitamin D – there is more to it than meets the eye
19.9.1989	Dietary anticarcinogens, can they really reduce human cancer risk?	15.3.2002	KTL:n ravitsemustutkimus
9.11.1989	Kolesterolin imeytymisestä ja maailman ravitsemuskongressista	31.10.2002	Lasten lihavuus ja energiatasapainon säätely
9. – 10.3.1990	Kokeellinen ravitsemustutkimus, Kliininen ravitsemustutkimus ja Ruoankäyttötutkimus	20.3.2003	VTT:n ravitsemustutkimus
1.11.1990	Alkon tutkimustoiminnan esittely	27.11.2003	Lasten ravitseminen
22.3.1991	Leipä, kuitu ja terveys	18.3.2004	Kuopion yliopiston ravitsemustieteen laitoksen 20-vuotisjuhlaseminaari, jossa SRY osallistujana (postereita)
21. – 22.10.1991	Trans fatty acids – Analysis and metabolism –lipidifoorumi (yhteistyöseminaari)	10.-11.7.2004	The Satellite Symposium on berries in cancer prevention
7.11.1991	Laktoosista ja Lactobacillus GG-bakteerin terveydellisistä vaikutuksista	11.11.2004	Syyseminaari Kalasta
20.3.1992	Lihavuus	31.3.2005	Miniteema Ateriointi
18.3.1993	Vanhusten ravitseminen	24.-25.11.2005	Diet, Lifestyle and Overweight in Diabetes and Health (20th Anniversary Symposium)
30.11.1993	Suomalaisten väestöryhmien ravitseminen		
18.3.1994	Advances in Nutrition Research		

tyksen seminaareissa on esitelty kotimaisten tutkimuslaitosten ja yliopistojen ravitsemustieteen ja lähialueiden tutkimusta ja kuultu niin ulkomaisten kuin kotimaistenkin vierailijaluennoitsijoiden esityksiä ravitsemustutkimuksen ajankohtaisista aiheista. Hallitus pyrkii valitsemaan symposiumien aiheiksi mahdollisimman ajankohtaisia jäsenkuntaa kiinnostavia ravitsemustieteellisiä aiheita, joita ei ole vähään aikaan esitelty.

Symposiumien ja seminaarien lisäksi yhdistys on osallistunut esimerkiksi Lääkäripäiville sekä järjestänyt koulutustilaisuuksia yhdessä muiden järjestöjen kanssa. Etenkin 1990-luvun alkupuoliskolla on järjestetty koulutustilaisuuksia muun muassa avoterveydenhuollolle.

Nuorten tutkijoiden palkinnot ja Vuoden ravitsemusjulkaisu -palkinto

Kevätseminaarien yhteydessä kaikilla yhdistyksen jäsenillä on mahdollisuus esittää omia tutkimuksiaan joko suullisesti tai postereina. Tilaisuudessa palkitaan paras alle 35-vuotiaan nuoren tutkijan suullinen esitys ja/tai posteriesitys. Lisäksi vuodesta 2004 lähtien yhdistyksen jäsenet ovat voineet osallistua "Vuoden ravitsemusjulkaisu" -kilpailuun. Palkinto jaetaan ensimmäisen kerran 20-vuotisjuhlasymposiumin yhteydessä 24.-25.11.2005.

Matka-apurahat

Yhdistys on vuodesta 1999 lähtien myöntänyt matka-apurahoja väitöskirjatyötään tekeville jäsenilleen. Matka-apuraha voidaan myöntää opiskeluun tai tutkimusenteen liittyvään matkaan. Niin palkintojen kuin matka-apurahojenkin jakaminen on keino aktivoida ja rohkaista nuoria jäseniä ravitsemustutkimuksen alalla. Matka-apurahan edellytyksenä on posterit tai suullinen esitys kongressissa. Matkan jälkeen apurahan saaja kokoaa matkakertomuksen, josta koko jäsenistö saa tietoa matkasta. Apurahat julistetaan vuosittain haettaviksi joulutammikuun jäsentiedotteessa.

Yhdistys toimialan foorumina ja yhdyssiteenä

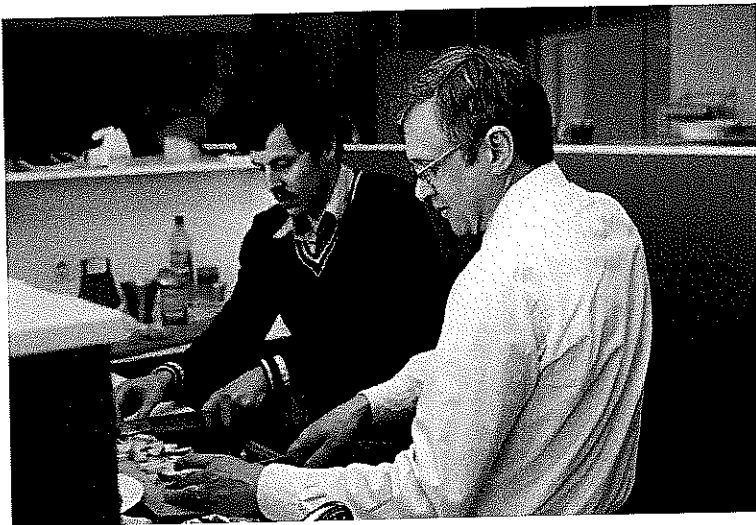
Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys on yksi ravitsemustieteellisen tiedon levittämisen foorumi sekä kotimaassa että kansainvälisesti. Yhdistys toimii yhdyssiteenä kansainvälisiin ravitsemustutkimuksen organisaatioihin.

Eri yhteisöjen välisen toiminnan lisäksi yhdistys voidaan nähdä kanavana jäsenistön keskinäiseen yhteydenpitoon. Asiantuntijoiden yhteydenpito yhdistyksen kautta tapahtuu lähinnä kaksi kertaa vuodessa järjestettävissä symposiumeissa, joissa kollegat tapaavat toisiaan sekä voivat vaihtaa kuulumisia ja ajatuksia.

Kotimainen yhteistyö

Ravitsemusterapeuttien Yhdistys ry (RTY) on monialaisen jäsenistönsä palvelu- ja koulutusjärjestö, joka huolehtii koko jäsenistön ammatillisesta pätevyydestä ja kilpailukykyvystä. RTY on akavalaisen Agromiliiton jäsenyhdistys. Yhdistys edistää ajankohtaisen ja asiallisen ravitsemustiedon leviämistä yhteiskunnassa ja siten väestön terveyttä ja hyvinvointia.

Elintarviketieteiden Seura ry (ETS) on elintarvikealan tutkimuksen, kehityksen, koulutuksen sekä ammattilaisten yhdysside. Seura on maamme suurin elintarvikealan yhdistys. Seuran tavoitteena on edistää ja kehittää koko elintarvikeketjun tieteellistä ja teknolo-

gista tutkimusta ja koulutusta sekä lisätä jäsenten yhteistoimintaa ja tiedonvaihtoa.

Suomen Lihavuustutkijat ry on tieteellinen yhdistys, joka aloitti toimintansa vuonna 1998. Yhdistyksen tarkoituksena on edistää lihavuuteen liittyvää tutkimusta Suomessa.

Societas Biochemica, Biophysica et Microbiologica Fenniae eli "Biobio-seura" on suomalainen valtakunnallinen tieteellinen yhdistys. Seuran tavoitteena on edistää oman alansa tutkimusta ja toimintaa Suomessa. Seuran toimialaan kuuluvat biokemia, biofysiikka, mikrobiologia, kasvifysiologia, eläinfysiologia, virologia ja ravitsemustiede.

Suomen Tiedeakatemiain Valtuuskunta on Suomen Tiedeseuran ja Suomalaisen Tiedeakatemian, Teknillisten Tieteiden Akademian ja Svenska Tekniska Vetenskapsakademiens i Finland rf:n yhteiselin. Kaksi ensin mainittua akatemiaa kattavat kaikki tieteenalat. Niiden tärkein tavoite on tieteen edistäminen ja eri aloja edustavien tutkijoiden välisten yhteyksien helpottaminen. Ne järjestävät kokouksia, seminaareja ja symposioita, julkaisevat tieteellisiä sarjoja ja monografioita sekä myöntävät palkintoja ja tutkimusapurahoja. Suomen Tiedeakatemiain Valtuuskunta perustettiin vuonna 1976 edistämään jäsenakatemioidensa välistä yhteistyötä ja edustamaan niitä kansainvälisissä yhteyksissä.

Tieteellisten seurain valtuuskunta (TSV) on Suomessa toimivien tieteellisten seurojen valtakunnallinen yhteistoimintaelin. Valtuuskuntaan kuuluu yhteensä 231 jäsenseuraa kaikilta tieteenaloilta. Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys hyväksyttiin 17.3.1989 valtuuskunnan jäseneksi. TSV järjestää joka toinen vuosi luentoja sisältävät Tieteen päivät. Valtuuskunta tukee tieteellisten jäsenyhdistystensä toimintaa taloudellisesti.

Muita kotimaisia yhteistyötahoja ovat esimerkiksi Helsingin yliopisto (ravitsemustiede, elintarviketieteet, lääketiede), Kuopion yliopisto (kliininen ravitsemustiede, lääketiede), Turun yliopisto (terveyden biotieteet:

elintarvike- ja lääkekehitys), Kansanterveyslaitos (useat osastot), Valtion teknillinen tutkimuskeskus, VTT (Biotekniikka).

Kotimainen yhteistyö on merkinnyt yhteisten symposiumien järjestämistä yhdessä Suomen Tiedeakatemiain Valtuuskunnan, Biobio -seuran ja Suomalaisen Lääkäriseura Duodecimin kanssa (vuoden 1986 kevätsymposium). Edelleen symposiumeja on järjestetty yhdessä Coca Cola Finland Oy:n (1988), Lipidforumin (1991), Cultor Oy:n (1996), Sosiaalilääketieteen Yhdistyksen ruokatutkimusjaoksen (1997), Suomen Lihavuustutkijat ry:n (kevät 1998 ja 1999), Suomen Maataloustieteellisen Seuran (syksy 1998) sekä Finnish Bone Society'n (2001) kanssa. Yhdistys järjesti oman symposiumin Lääketiede 92 ja Lääketiede 94 -tapahtumissa. Lääketiede 92 -tapahtuman yhteydessä toteutettiin lounaskokous, jonka teemana oli "Ruoka-allergiat". Lääketiede 94 -tapahtumassa yhdistyksen järjestämän seminaarin aiheena oli "Ravinto ja syöpä".

Yhdistyksellä on ollut edustajia sekä Elintarvikepäivien että Biotieteen päivien suunnitteluryhmissä. Yhdistys on osallistunut Elintarvikepäivien järjestämiseen yhteistyössä Elintarviketeollisuusliiton (1992) ja Elintarvikkeiden Tutkimussäätiön (1993 ja 1994)

kanssa. Yhdistys on osallistunut Biotieteen päivien ravitsemus-session järjestämiseen (1989). Yhdessä Ravitsemusterapeuttien Yhdistyksen kanssa SRY suunnitteli ja toteutti ravitsemuksen koulutuspäivän avoterveydenhuollossa toimiville. Yhdistyksen kevätkokous ja -seminaarit järjestettiin Kuopion yliopiston klinisen ravitsemustieteen laitoksen 10- (1994), 15- (1999) ja 20-vuotisjuhlien (2004) yhteydessä.

Pohjoismaat ja Viro

Pohjoismaisten ravitsemustutkijoiden yhteistyön kehittäjänä on mainittava erityisesti Göteborgin yliopiston ravitsemustieteen professori Björn Isaksson, joka ansioistaan vihittiin 1984 elintarviketieteiden kunniatohtoriksi Helsingin yliopistossa.

Pohjoismaissa on kussakin omat ravitsemustieteelliset seuransa, mutta ei yhteis-

tä katto-organisaatiota. Seurat järjestävät kaikkia Pohjoismaita koskevia ravitsemuskongresseja. Yhdistykseltä on ollut edustaja Pohjoismaisen ravitsemuskongressin järjestelytoimikunnassa Göteborgissa, Ruotsissa vuonna 1996. Keväällä 1998 yhdistyksen edustaja osallistui Ruotsin yhdistyksen kevätkokoukseen ja -seminaariin Göteborgissa. Tilaisuudessa esiteltiin mm. Suomen yhdistyksen toimintaa.

Suomessa tällainen kongressi järjestettiin Maarianhaminassa vuonna 2000 dosentti Christel Lamberg-Allardtin toimiessa kongressin presidenttinä. Järjestelyissä olivat mukana yhdistyksen lisäksi Helsingin yliopiston ravitsemustieteen osasto, Kuopion yliopiston klinisen ravitsemustieteen laitos, Kansanterveyslaitos sekä Ravitsemusterapeuttien Yhdistys.

Scandinavian Journal of Nutrition -lehti on neljä kertaa vuodessa Ruotsissa ilmestyvä ravitsemustieteellinen julkaisu. Yhdistyksen edustajina lehden Advisory Board'ssa ovat toimineet dosentti Liisa Valsta (1996-1999) sekä dosentti Riitta Freese (2000-2003).

Yhteistyö Baltian maiden kanssa on antoisaa, sillä meillä on hyvin samanlainen kulttuuri- ja ravitsemustausta sekä terveystilanne. Viroon perustettiin ravitsemustieteen

yhdistys Eesti Toitumisteaduse Selts 1990-luvulla, ja erityisesti vuonna 1997 SRY kehitti yhteistyötä Viron yhdistyksen kanssa. Suomen ja Viron yhdistykset järjestivät Tartossa yhteisen seminaarin saman vuoden toukokuussa. Viron edustaja Liana Varava osallistui kutsuttuna vuoden 1999 kevätseminaariin.

Muu kansainvälinen yhteistyö

Vuonna 1948 perustetun Kansainvälisen Ravitsemustieteiden Unionin (IUNS) päämääränä on edistää ravitsemustieteellistä kehitystä ja tutkimusta maailmanlaajuisen kansainvälisen yhteistyön kautta. Lisäksi järjestö pyrkii edistämään ravitsemustieteilijöiden välistä yhteistyötä ja viestintää sekä levittämään ravitsemustieteellistä tietoutta uuden viestintätekniikan keinoin. IUNS järjestää kansain-

välisiä kongresseja joka neljäs vuosi. SRY on edustanut suomalaisia ravitsemustieteilijöitä IUNS:ssa 31.8.1988 lähtien.

Eurooppalainen järjestö Federation of European Nutrition Societies (FENS) koostuu 25 eurooppalaisesta ravitsemustieteen yhdistyksestä, kunkin edustaessa maataan. SRY on ollut unionin jäsen vuodesta 1988 lähtien. FENS:n tarkoituksena on edistää ravitsemustieteellistä tutkimusta ja koulutusta. Se tukee etenkin eurooppalaisten ravitsemustieteilijöiden oppimista järjestämällä kokouksia, käymällä keskusteluja sekä vaihtamalla tietoa. FENS:n pääasiallisena toimintamuotona ovat joka neljäs vuosi järjestettävät eurooppalaiset ravitsemustieteen konferenssit.

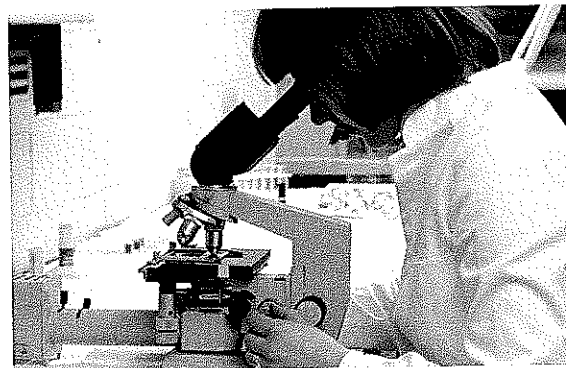
Kansainvälisen yhteistyön muodoista oleellisia ovat yhdistyksen järjestämät symposiumit ja esitelmätilaisuudet, johon on kutsuttu luennoitsijoita ulkomailta esimerkiksi Australiasta ja Yhdysvalloista (1986 ja 1989) sekä Hollannista (1989).

Lisäksi yhdistykseltä on ollut edustaja FENS:n kokouksissa ja kongresseissa Wienissä vuosina 1992 ja 1995, Milanossa vuonna 1998, Lillehammerissa vuonna 1999 ja Roomassa vuonna 2003. Yhdistyksen aloitteesta suomalaisia tutkijoita kutsuttiin pitä-

mään esityksiä FENS:n kongressiin vuonna 1995 Wieniin.

Yhdistykseltä on ollut edustaja myös IUNS:n yleiskokouksessa Adelairessa, Australiassa vuonna 1993 ja Montrealissa, Kanadassa vuonna 1997. Vuoden 1997 aikana yhdistys oli jäsenenä IUNS:n valintakomiteassa. Vuonna 2001 yhdistyksen edustajat osallistuivat Wienissä pidettyyn kansainväliseen ravitsemuskongressiin, jonka yhteydessä sekä IUNS että FENS pitivät yleiskokouksensa. Syyskuussa 2005 Durbanissa, Etelä-Afrikassa, pidetyn kansainvälisen ravitsemuskongressin yhteydessä SRY:n varapuheenjohtaja, professori Marja Mutanen valittiin IUNS:n hallituksen jäseneksi seuraavaksi nelivuotiskaudeksi.

Yhdistys on ollut mukana suunnittelemassa vuonna 2001 pidettyä Kuopiossa järjestettyä

kansainvälistä kongressia "Food Safety and Toxicology". Vuonna 2004 yhdistys osallistui Maailman toksikologikongressin satelliittisymposiumin "Berries in Cancer Prevention" järjestämiseen yhteistyössä Helsingin yliopiston kanssa.

Retket ja ekskursionit

Yhdistyksen jäsenet ovat tehneet opintomatkoja ja vierailuja sekä kotimaassa että ulkomailla. Alla olevaan taulukkoon on koottu yhdistyksen järjestämien matkojen ajankohdat, kohteet ja matkan tarkoitukset.

Matka Tarttoon tehtiin toukokuussa 1997. Mukana oli 24 jäsentä. Kaksipäiväisen matkan aikana tutustuttiin sekä Viron ravitsemustieteen yhdistykseen että Tarton yliopistoon ja vanhaan kaupunkiin. Illalli-

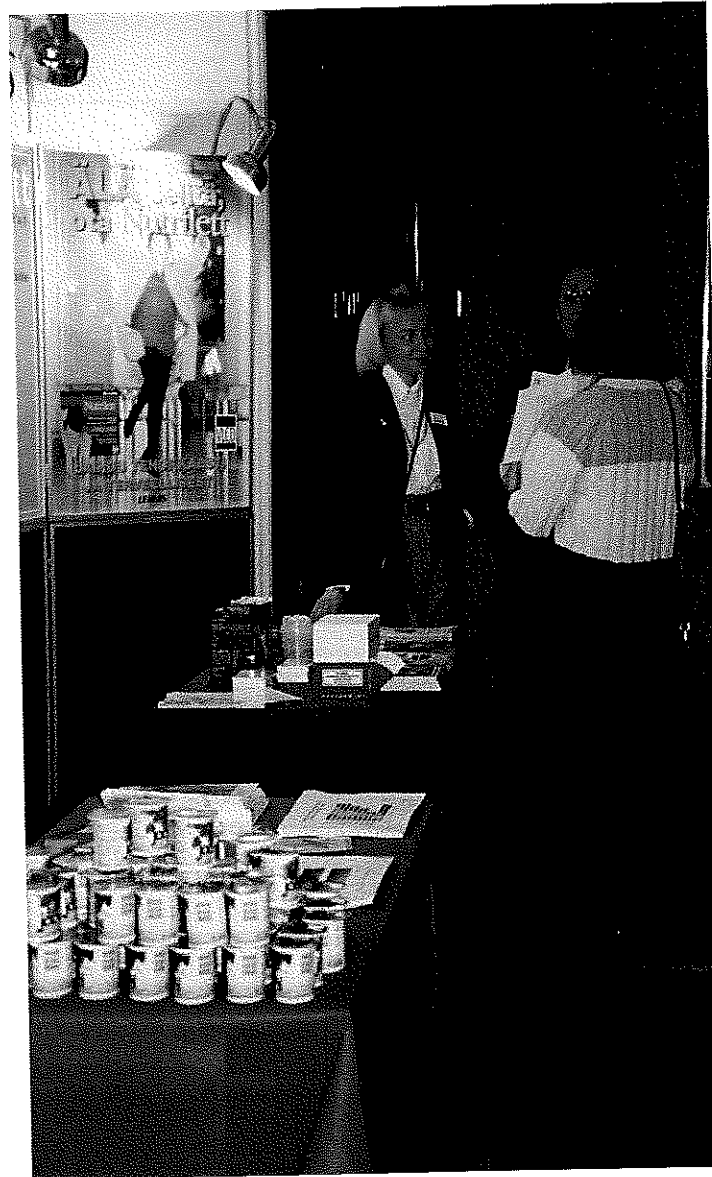
nen nautittiin virolaisten kollegojen kanssa. Ohjelmassa oli myös ensimmäinen Suomen ja Viron yhdistysten yhteisesti järjestämä tieteellinen seminaari, jossa käsiteltiin Suomen ja Viron ravitsemusopetusta ja -tutkimusta. Illallinen nautittiin Tallinnassa, josta kotimatka Helsinkiin jatkui laivalla.

Toiminnan rahoitus ja tukeminen

Yhdistyksen varainhankinnan muodostavat varsinaisten jäsenten, nuorten jäsenten sekä kannattajajäsenten jäsenmaksut. Yhdistyksen toimintaa ovat rahoittaneet henkilöjäsenten ja kannattajajäsenten lisäksi useat tahot. Yhdistys sai taloudellista tukea 10-vuotisjuhlasymposiumin järjestämiseen Suomen Akatemialta ja Elintarvikkeiden Tutkimussäätiöltä. Suomen

Yhdistyksen retket ja ekskursionit

23.9.1987	Suomen Sokeri	Ekskursio
1. - 3.12.1987	Lääketieteen päivät, Tukholma	Ryhmämatka
3.11.1988	Orion-yhtymä Oy	Ekskursio
29.11. - 2.12.1988	Lääketieteen päivät, Tukholma	Ryhmämatka (menomatkal- la laivaseminaari)
1.11.1990	Alko Oy	Tutustuminen
14. - 18.6.1992	Pohjoismainen ravitsemuskongressi, Reykjavik	Ryhmämatka
9. - 11.5.1997	Viron ravitsemustieteen yhdistys, Tartto	Ryhmämatka

Akatemian ja Suomen Itsenäisyyden Juhlarahaston, Sitran, taloudellinen tuki mahdollisti 20-vuotisjuhlasymposiumin järjestämisen. Muiden symposiumien järjestämiseen yhdistys on saanut tukea Elintarvikkeiden Tutkimussäätiöltä vuonna 1997 ja Cultor Oy:ltä vuonna 1998. Jäsentiedotteen toimittamiseen yhdistys on saanut taloudellista tukea Kotimainen Kala ry:ltä (nyk. Pro Kala ry) vuonna 1996.

Etenkin 2000-luvulla toimintaa on tukenut yhteisökannattajajäsenten lisäksi Suomen Tiedeakatemiain Valtuuskunta. Rahallisen tuen lisäksi elintarvikealan yritykset ovat kustantaneet kokouksissa tee- ja kahvitarjoiluja. Suomen Kulttuurirahasto, syöpäjärjestöt sekä maa- ja metsätalousministeriö ovat tukeneet muita yksittäisiä projekteja. Vierailuja järjestäneitä liikelaitoksia ovat olleet mm. Valio Oy, Paasivara Oy ja Alko Oy.

Hallituksen toiminta

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen toimintaa koordinoi halli-

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry hallituksen jäsenet 1985–2005

Vuosi	Puheenjohtaja	Varapuheenjohtaja	Sihteeri	Rahastonhoitaja	Jäsen	Jäsen	Jäsen	Jäsen
1985	Herman Adlercreutz	Seija Mäkinen	Christel Lamberg-Allardt	Seppo Salminen	Antti Aro	Yrjö Mälkki	Anneli Ollus	Pirjo Pietinen
1986	Herman Adlercreutz	Seija Mäkinen	Christel Lamberg-Allardt	Seppo Salminen	Antti Aro	Yrjö Mälkki	Anneli Ollus	Pirjo Pietinen
1987	Herman Adlercreutz	Seija Mäkinen	Christel Lamberg-Allardt	Anneli Ollus	Hannu Mykkänen	Kaija Kivilahti	Laura Jalkanen	Antti Aro
1988	Christel Lamberg-Allardt	Hans Åkerblom	Marja Mutanen	Anneli Ollus	Hannu Mykkänen	Kaija Kivilahti	Laura Jalkanen	Herman Adlercreutz
1989	Christel Lamberg-Allardt	Hans Åkerblom	Marja Mutanen	Anneli Ollus	Hannu Mykkänen	Riitta Korpela	Ulla Leino	Herman Adlercreutz
1990	Christel Lamberg-Allardt	Herman Adlercreutz	Marja Mutanen	Anneli Ollus	Hannu Mykkänen	Riitta Korpela	Ulla Leino	Matti Välimäki
1991	Christel Lamberg-Allardt	Herman Adlercreutz	Suvi Virtanen	Anneli Ollus	Matti Välimäki	Riitta Korpela	Ulla Leino	Marja Mutanen
1992	Matti Uusitupa	Leena Räsänen	Suvi Virtanen	Berit Haglund	Matti Välimäki	Riitta Korpela	Ulla Leino	Marja Mutanen
1993	Matti Uusitupa	Leena Räsänen	Marja-Leena Ovaskainen	Berit Haglund	Matti Välimäki	Riitta Korpela	Ulla Leino	Marja Mutanen
1994	Matti Uusitupa	Leena Räsänen	Marja-Leena Ovaskainen	Berit Haglund	Antti Aro	Riitta Korpela	Ulla Leino	Marja Mutanen
1995	Matti Uusitupa	Leena Räsänen	Kaija Rautavirta-Hiekka	Berit Haglund	Antti Aro	Marja Mutanen	Liisa Pättiniemi-Fagerström	Marja-Leena Ovaskainen
1996	Leena Räsänen	Antti Aro	Kaija Rautavirta-Hiekka	Berit Haglund	Matti Uusitupa	Christel Lamberg-Allardt	Liisa Pättiniemi-Fagerström	Marja-Leena Ovaskainen
1997	Leena Räsänen	Antti Aro	Kaija Rautavirta-Hiekka	Berit Haglund	Matti Uusitupa	Christel Lamberg-Allardt	Liisa Pättiniemi-Fagerström	Vieno Piironen
1998	Antti Aro	Christel Lamberg-Allardt	Kaija Rautavirta-Hiekka	Auli Pölönen	Hannu Mykkänen	Pirjo Pietinen	Liisa Pättiniemi-Fagerström	Vieno Piironen
1999	Antti Aro	Christel Lamberg-Allardt	Kaija Rautavirta-Hiekka	Auli Pölönen	Hannu Mykkänen	Pirjo Pietinen	Liisa Pättiniemi-Fagerström	Vieno Piironen
2000	Antti Aro	Christel Lamberg-Allardt	Kaija Rautavirta-Hiekka	Auli Pölönen	Hannu Mykkänen	Pirjo Pietinen	Liisa Pättiniemi-Fagerström	Vieno Piironen
2001	Antti Aro	Christel Lamberg-Allardt	Riitta Freese	Auli Pölönen	Hannu Mykkänen	Pirjo Pietinen	Susanna Rosin	Vieno Piironen
2002	Hannu Mykkänen	Marja Mutanen	Riitta Freese	Auli Pölönen	Raija Tahvonen	Liisa Valsta	Susanna Rosin	Vieno Piironen
2003	Hannu Mykkänen	Marja Mutanen	Carina Kronberg-Kippilä	Auli Pölönen	Raija Tahvonen	Liisa Valsta	Susanna Rosin	Riitta Freese
2004	Liisa Valsta	Marja Mutanen	Carina Kronberg-Kippilä	Mervi Sirén	Raija Tahvonen	Helena Gylling	Susanna Rosin	Riitta Freese
2005	Liisa Valsta	Marja Mutanen	Anne Nyberg	Mervi Sirén	Raija Tahvonen	Helena Gylling	Carina Kronberg-Kippilä	Riitta Freese

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry tilintarkastajat 1986–2005

Vuosi	Tilintarkastaja	Tilintarkastaja	Varatilintarkastaja	Varatilintarkastaja
1986	Ritva Järvinen	Antti Ahlström	Riitta Korpela	Sirkka Uski
1987	Ritva Järvinen	Antti Ahlström	Riitta Korpela	Sirkka Uski
1988	Ritva Järvinen	Antti Ahlström	Riitta Korpela	Sirkka Uski
1989	Ritva Järvinen	Antti Ahlström	Riitta Korpela	Sirkka Uski
1990	Ritva Järvinen	Antti Ahlström	Riitta Korpela	Sirkka Uski
1991	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Leena Räsänen	Sirkka Uski
1992	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Päivikki Heikkinen	Sirkka Uski
1993	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Päivikki Heikkinen	Sirkka Uski
1994	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Minna Heikkilä	Sirkka Uski
1995	Päivikki Heikkinen	Antti Ahlström	Kari Laiho	Sirkka Uski
1996	Päivikki Heikkinen	Antti Ahlström	Liisa Valsta	Sirkka Uski
1997	Ulla-Marja Urho	Antti Ahlström	Riitta Stirkkinen	Sirkka Uski
1998	Päivikki Heikkinen	Antti Ahlström	Pirjo Hakala-Lahtinen	Kaisa Härmälä
1999	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Riitta Stirkkinen	Ulla-Marja Urho
2000	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Riitta Stirkkinen	Ulla-Marja Urho
2001	Sirkka Uski	Antti Ahlström	Riitta Stirkkinen	Päivi Kleemola
2002	Sirkka Uski	Raija Kara	Päivi Kleemola	Riitta Stirkkinen
2003	Raija Kara	Liisa Pättiniemi-Fagerström	Päivi Kleemola	Riitta Stirkkinen
2004	Raija Kara	Liisa Pättiniemi-Fagerström	Päivi Kleemola	Riitta Stirkkinen
2005	Raija Kara	Liisa Pättiniemi-Fagerström	Päivi Kleemola	Riitta Stirkkinen

tus, johon kuuluvat syyskokouksessa valitut puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä. Hallituksen kaikkien jäsenten toimikausi on kaksi kalenterivuotta. Hallitus kokoontuu puheenjohtajan kutsusta, kun siihen katsotaan olevan aihetta tai kun vähintään kolme hallituksen jäsentä sitä vaatii. Hallitus on kokoontunut 20 toimintavuotensa aikana vuosittain neljästä seitsemään kertaa. Ensimmäisenä toimin-

posiumeja tai seminaareja, jolloin luennoidaan ajankohtaisista aiheista ja esitellään uusia tutkimustuloksia.

Viestintäkanavia tutkittaessa huomataan, että yhdistyksen toiminta ja viestintä ovat yhdistyksen 20 toimintavuoden aikana sähköistyneet. Sähköisen tiedottamisen merkitys tulee jatkossakin kasvamaan.

tavuonna hallitus koontui kolme kertaa, mutta sen lisäksi oli neljä sääntötoimikunnan kokousta.

Yhdistyksen viestintä

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys on tiedellinen yhdistys, joka pyrkii ennen kaikkea pitämään ravitsemustieteen alaan kuuluvat henkilöt tietoisina alan ajankohtaisista asioista. SRY:n viestinnällisinä avainkohtina voidaan pitää kaksi kertaa vuodessa pidettäviä sym-

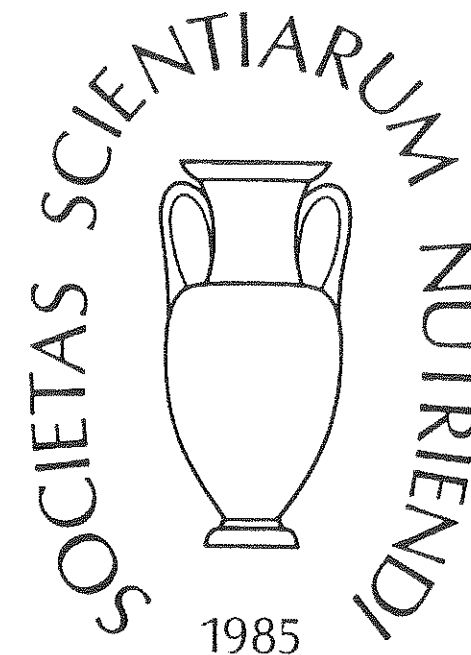
Yhdistyksen esite ja kotisivut

Yhdistyksen toiminnasta tehtiin esite vuonna 1994. Vuonna 2004 suunniteltiin ja toteutettiin uusi esite. Yhdistyksen kotisivut avattiin kesäkuussa 2004 osoitteessa www.protsv.fi/sry. Sivuja päivitetään jokaisen jäsentiedotteen ilmestymisen yhteydessä ja kehitetään samalla edelleen. Kotisivut palvelevat yhä laajempaa käyttäjäkuntaa, ja niistä on tullut paljon hyvää palautetta.

Yhdistyksen logo, kirjepaperi ja posterit

Yhdistyksen visuaalinen viestintä on kulumoinut yhdistyksen logoon, amforaan. Amfora on muinainen saviruukku, jota on käytetty esimerkiksi viinin säilytykseen. Vuonna 1988 järjestettiin yhdistyksen logon ja kirjepaperin suunnittelukilpailu. Yhdistyksen logolla varustettu kirjepaperi ja kirjekuoret painatettiin vuonna 1994.

Yhdistyksen toiminnasta on tehty postereita, jotka ovat olleet esillä yhdistyksen järjestämissä symposiumeissa. Lisäksi postereita käytetään yliopistoilla jäsenhankinnassa Helsingissä, Kuopiossa ja Turun yliopistossa. Maaliskuussa 2004 yhdistyksen posterit oli esillä Kuopion yliopiston ravitsemustie-

teen laitoksen 20-vuotisjuhlaseminaarissa sekä toukokuussa 2004 Elintarvikepäivillä Helsingissä.

Jäsentiedote

Yhdistyksen jäsenille lähetetään jäsentiedote neljä kertaa vuodessa: helmi-, kesä-, syys- ja joulukuussa. Tiedotteessa kerrotaan jäsenille ravitsemustieteen alan ajankohtaisista tapahtumista sekä yhdistyksen

toiminnasta. Jäsentiedotteissa ilmoitetaan sekä kotimaisten että ulkomaisten ravitsemustieteellisten kurssien, kokouksien, kongressien ja symposiumien ajankohdat, paikat ja ohjelmat. Jäsenet kutsutaan tiedotteissa yhdistyksen kevät- ja syyskokouksiin. Lisäksi niissä kerrotaan edellisten kokouksien päätökset sekä kokouksissa hyväksytyjen uusien jäsenten nimet. Jäsentiedotteessa julistetaan haettavaksi Vuoden ravitsemusjulkaisu -palkinto ja matka-apurahat sekä julkistetaan matka-apurahojen saajien nimet ja matkakertomuksien tiivistelmät. Lisäksi tiedotteissa voidaan ilmoittaa ajankohtaisesta alan kirjallisuudesta.

Kun yhdistyksen kotisivut avattiin kesäkuussa 2004, mahdollisti se jäsentiedotteen toimittamisen sähköisesti yhdistyksen kotisivuille. Aiemmin paperinen postitse lähetetty jäsentiedote korvautui uudella sähköisellä versiolla. Jäsentiedotteen pääsee lukemaan kotisivuilta käyttäjätunnuksen ja salasanan avulla. Jäsentiedotteen saa edelleen myös paperiversiona jäsenen niin halutessa.

Jäsenkirjeestä sähköpostiviestintään

Yhdistyksen viestintäkanavat ovat 20 vuoden aikana vaihtuneet kirjeenvaihdosta

Tarina Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen logon synnystä

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen hallitus oli koolla Kliinisen kemian opetushuoneessa Meilahden sairaalassa keväisenä iltapäivänä 30.5.1988. Puheenjohtajana toimi Christel Lamberg-Allardt, sihteerinä Marja Mutanen. Hallituksen jäsenistä paikalle olivat saapuneet Herman Adlercreutz, Anneli Ollus ja Hans Åkerblom. Muiden asioiden kohdalla käsiteltiin yhdistyksen paperin ja logon hankintaa ja merkittiin pöytäkirjaan, että oli päätetty julistaa kilpailu aiheesta "yhdistyksen paperi ja logo".

Syyskuun jäsenkirjeessä sihteeri houkutteli jäseniä lähettämään logoehdotuksia syyskuun loppuun mennessä muistuttaen luvassa olevasta palkinnosta.

Lokakuun viimeisenä päivänä yhdistyksen hallitus oli jälleen koolla Kliinisen kemian opetushuoneessa Meilahden sairaalassa. Tällä kertaa Hans Åkerblom oli estynyt, mutta Kaija Kivilahti oli sen sijaan paikalla. Muissa asioissa käsiteltiin jälleen yhdistyksen paperia ja logoa. Kilpailuun oli tullut ehdotuksia yhdeltä nimimerkiltä "luonnoslehtiöstä löydettyjä", yhteensä 13 luonnosta ja tarkat kirjalliset selostukset ja perustelut kustakin: esim.

- "S ja R Yhdistyksen suomenkielisestä nimestä, N sanasta Näringslära ja Nutrition, S tyylitelty mahalaukku", tai
- "Yhdistys, jolle ravinnon imeytyminen (ja muut fysiologiset toiminnot) ovat tärkeitä", tai

- "Kiinnostuksen kohteena oleva juures (porkkana vs. beta-karoteeni ym.), jonka naateista hahmottuu yhdistyksen alkukirjaimet", tai

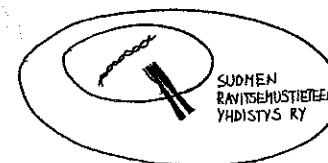
- "Solun mallinen lautanen – DNA – ruokailuvälineet: kaikkea tältä väliltä yhdistyksen jäsenet tutkivat (tulevaisuudessa tutkivat?)".

Asian käsittelyn tarkka kulku ei ilmene kokouksen pöytäkirjasta. Sen sijaan ehdotuksen marginaaleista löytyy sihteerin käsialalla lyijykynämerkintöjä: "R ja N", "Ei paksua mahalaukku", "Ei ruoka-aineita". Edelleen ehdotusten viereen on luonnosteltu logoa, jonka keskellä on astia (viereen kirjoitettu "amfora"), astian päällä lukee R ja N ja 1985. Astiaa ympäröi rengas ja luonnoksen muistiinpanoissa lukee edelleen "teksti latinaksi, 1985 MCMLXXXV". Muistiinpanojen lisäksi tarina kertoo, että kilpailuun tarjotut ehdotukset innoittivat hallitusta, erityisesti yhdistyksen perustajajäsentä Herman Adlercreutzia niin, että ajatus amforan sisältävästä logosta alkoi hahmottua.

Lokakuun kokouksen pöytäkirjaan merkittiin: "Yhdistyksen julistama kilpailu "yhdistyksen paperi ja logo" sai ehdotuksia vain nimimerkiltä

"luonnoslehtiöstä löydettyjä". Yhdistys päätti antaa kirjapalkinnon ko. nimimerkille." Tammikuun 1989 hallituksen pöytäkirjasta löytyy tarkennettu merkintä, mistä ilmenee, että palkinto oli 300 mk: n lahjakortti Akateemiseen Kirjakauppaan. Nimimerkki "Luonnoslehtiöstä löydettyjä" oli ilahtunut yllättävästä palkinnosta ja osti lahjakortilla Max Von Schantzin ja Raimo Hiltusen Farmakognosian kirjan tulevien tutkimusaiheiden taustatiedoksi. Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys sai tyylilleen sopivan, parhaan mahdollisen, logon.

nimim. "Arkistosta löydettyä"

sähköiseen viestintään. Toiminnan alkuaikoina paperinen kirjeenvaihto oli pääasiallinen yhteydenpitomuoto. Kirjeitse oltiin yhteydessä niin alan kansainvälisiin (IUNS, FENS sekä muiden maiden ravitsemustieteen yhdistykset) kuin kotimaisiin yhteistyöjärjestöihin. Kirjeitse hoidettiin matkanjärjestelyt, yhteydenpito hallituksen jäsenten välillä sekä yhteydenpito jäseniin. Ajan myötä kirjeistä siirryttiin puhelimitse käytyyn viestintään ja edelleen faksiliikenteeseen. Sähköposti syrjäytti 1990-luvulla perinteisen kirjeenvaihdon, ja nykyisin lähes kaikki yhteydenpito hoidetaan sähköpostitse tai Internetin välityksellä.

Seminaarien ja symposiumien aiheiden ajalliset trendit

Yhdistys järjestää kaksi kertaa vuodessa tieteellisen symposiumin tai seminaarin, joiden aihepiirit hallitus päättää kahden eri kriteerin mukaan. Joko aihe on ajankohtainen tai sitten ravitsemustieteellisesti tärkeä aihe, jota ei ole käsitelty pitkään aikaan. Symposiumien luentoaiheet kertovat siis paitsi aiheen ajankohtaisuudesta myös syklisyydestä, sillä tietyt ravitsemustieteellisesti tärkeät aiheet pyritään tuomaan osaksi symposiumien ohjelmaa aina tasaisin vä-

liajoin. Symposiumien, seminaarien, koulutus- ja luentotilaisuuksien aihepiirit on esitetty edellä.

Lihavuus on aihe, joka on tasaisesti vuosien varrella ollut symposiumeissa esillä. Toisaalta lihavuuden käsittely on vähentynyt siitä syystä, että lihavuustutkimukseen keskittyvä Suomen Lihavuustukijat ry perustettiin vuonna 1998. Kuten lääketieteen myös ravitsemustieteen kannalta kroonisis-

ta kansantaudeista keskeisiä ovat sydän- ja verisuonitaudit, syöpä ja diabetes. Erityisenä huomion kohteena ovat kansantautien yhteiset riskitekijät, terveyttä edistävät elintavat ja ravitsemus sekä sairauksien ehkäisy. Krooniset kansantaudit ja ravitsemus ovat olleet esillä tasaisesti yhdistyksen toiminnan ajan, ja voitaisiinkin puhua "kes-toaiheista" suomalaisessa ravitsemustieteessä. Näiden lisäksi eri vuosikymmenillä

on symposiumien luennoilla käsitelty uusia ajankohtaisia aiheita.

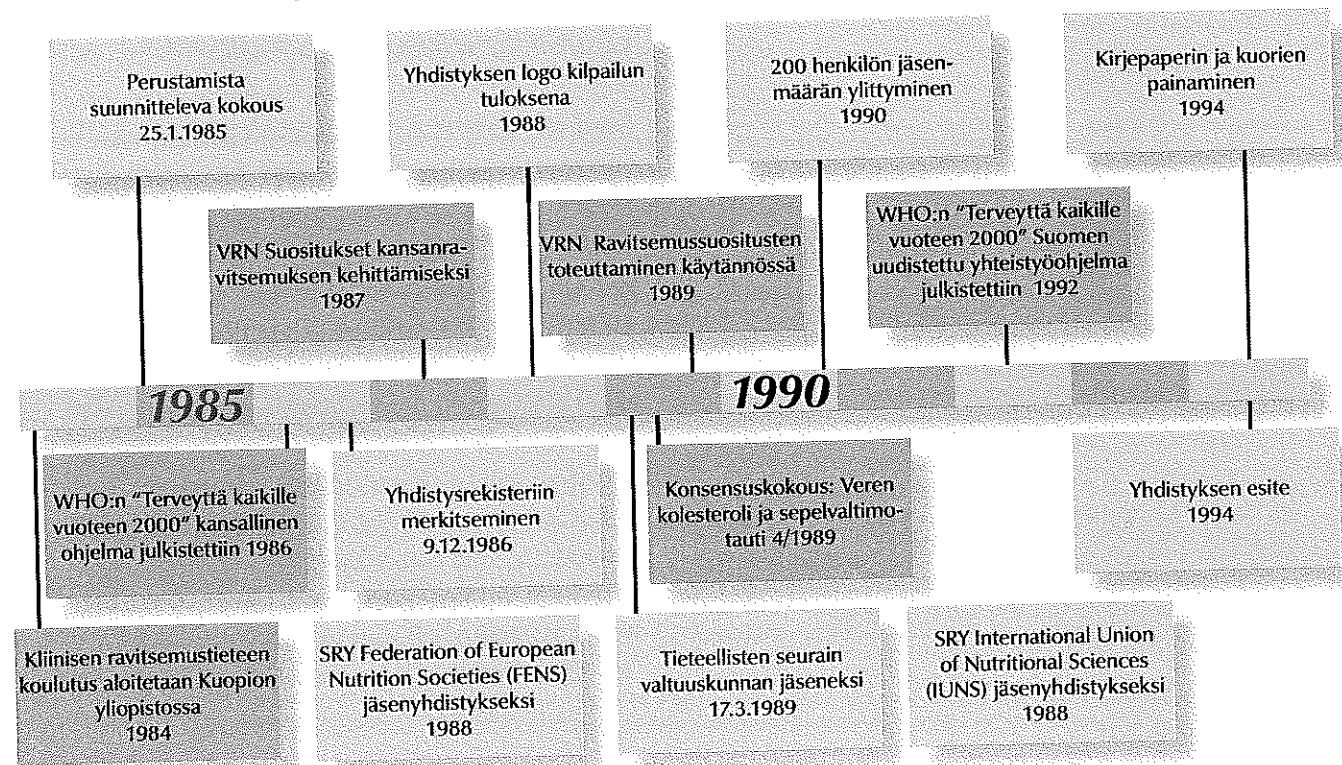
Lisäaine- ja vierasainesaantiin keskityttiin 1980-luvun jälkipuoliskolla. Tšernobylin ydinonnettomuus suhteessa elintarvikkeiden turvallisuuteen huolestutti, ja elintarvikkeiden radioaktiivisuudesta toteutettiin symposium. Myös vanhusten mahdollisesta aliravitsemuksesta, ravinnon ja neurologian suhteesta, kalsiumin ja osteoporoosin

yhteyksistä sekä raudan saannista keskusteltiin 1980-luvulla.

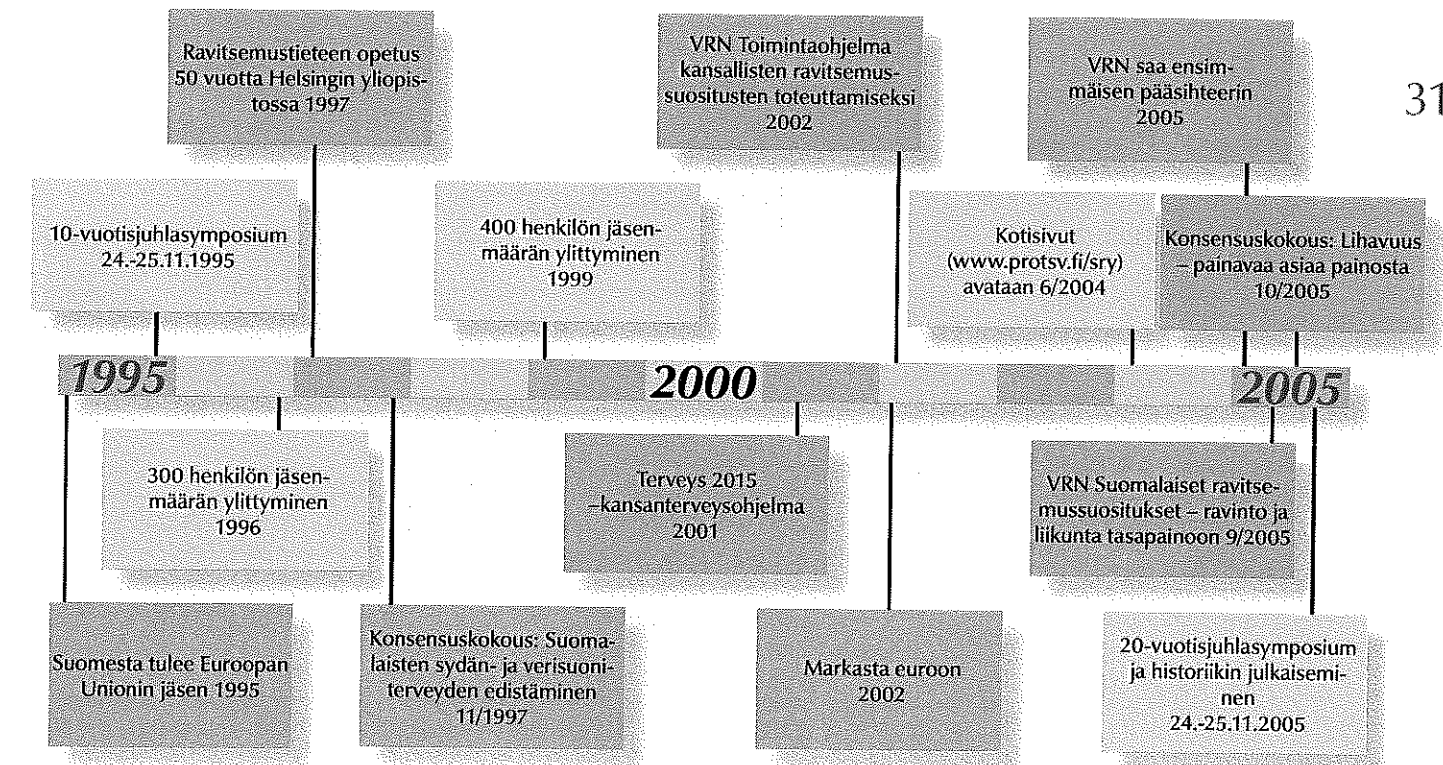
1990-luvulla symposiumien yleisimpiä aiheita ovat olleet lihavuus ja syöpä. Vuosikymmenen alkupuolella kiinnitettiin huomiota eri väestöryhmien ravitsemukseen. Ruoka-allergiat ja ruoan turvallisuus puhuttivat 1990-luvun jälkipuoliskolla. Myös ruokamieltymykset olivat uutena aihepiirinä esillä symposiumeissa.

Merkittäviä tapahtumia vuosina 1985 - 2005

30

31

Elintarviketeknologian kehittyminen on nostanut esiin uusia aiheita. Elintarvikkeiden jalostus toi tullessaan funktionaaliset eli terveysvaikutteiset elintarvikkeet. Yhteiskunnan kehitys kohti yhä kiireisempää tietoyhteiskuntaa aiheutti muutoksia kotien ateriakulttuurissa, ja 1990-luvun lopulla alettiin kiinnittää huomioita muun muassa valmisruokaan. Viime vuosikymmenellä järjestettiin myös koulutuspäiviä yhdessä muiden alan organisaatioiden kanssa..

Tärkeitä aiheita 2000-luvulla ovat olleet lasten ja nuorten ravitsemus, ylipaino ja terve-

ys. Nuorison keskuudessa yleistynyt kasvis- syönti on puhuttanut. Lisäksi jo 1990-luvulla esille tulleiden aiheiden käsittely jatkui. Tällaisia aiheita olivat funktionaalisten elintarvikkeiden ravitsemuksellinen merkitys ja väestöryhmien ruokailutottumusten erot.

Yleistäen voisi sanoa, että kun 1980-luvulla kiinnitettiin pääsääntöisesti huomiota ravintofysiologiaan sekä ravitsemuksen ja terveyden välisiin yhteyksiin, on 2000-luvulla alettu huomioida enemmän ravitsemuksen psykologisia, sosiaalisia sekä ruokakulttuurisia tekijöitä.

RAVITSEMUSTIETEESTÄ, TUTKIMUKSESTA JA TUTKIJAN URASTA – POIMINTOJA JUHLAVUODEN HAASTATTELUISTA

20-vuotisen toiminnan merkeissä Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys päätti koota suomalaisten ravitsemustutkijoiden ja vaikuttajien ajatuksia tieteellisten yhdistysten toiminnasta, ravitsemusalan muutoksista viime vuosikymmeninä sekä alan tutkijoiden ja asiantuntijoiden urapoluista. Videoiduista haastatteluista julkaistaan juhlasymposiumin yhteydessä 24.11.2005 ensimmäinen DVD-kooste, joka käsittelee erityisesti yhdistyksen perustamista, toimintaa sekä tieteellisten yhteisöjen toimintaa laajemminkin. Haastatteluaineistosta

on suunnitteilla julkaista myöhemmin toinen, laajempi DVD-kooste, jonka työnimenä on "Miten minusta tuli ravitsemustutkija". Historiikin tähän osaan on poimittu joukko sitaatteja juhluvuonna toteutetuista haastatteluista.

Ravitsemustiede kaikessa monitieteisyydeessään ja elämänläheisyydessään on fantastisen kiinnostava alue. Paljon kiinnostavampi kuin mitä tälle alalle tullessani uskoin. Tämä on myös niin monitahoinen, että jokaiselle löytyy jotakin. Ihan solutason ilmiöistä kiinnostunut biokemiallisesti orientoitunut löytää oman paikkansa tutkimuksen etulinjassa. Mutta toisaalta yhä voimakkaammin tulee niitä, joita kiinnostaa ihmisen käyttäytyminen, psykososiaalinen näkökulma. Myös tämä on selvää ravitsemustiedettä. Tämä rikkaus on minusta hyvin kiva ja myös se, että olemme tietyllä tavalla lähellä ihmisten arkea. Meidän on helppo perustella alamme tärkeys päätäjille.

Leena Räsänen, professori

Ensinnäkin rohkaisisin ja onnittelisin tällaiselle uralle lähteviä, koska on täysin selvää, että ravitsemustiede ja ravitsemusala on kasvuala ja sen yhteydet yhteiskunnassa tulevat olemaan entistä moninaisemmat niin sairauksien hoidossa, ehkäisyssä, elintarviketeollisuudessa, joukkoruokailussa kuin kansainvälisissä asioissa. Se on todellinen kasvuala. Toiseksi tutkijan uraan, joka toki ei kaikille sovi, liittyy omat etunsa. Siinä on löytämisen iloa, siinä on kansainvälistä yhteistyötä, siinä tuntee todella voivansa eräällä tavalla vaikuttaa ihmisten hyväksi.

Pekka Puska, pääjohtaja

Ala on todella tärkeä ja tulossa koko ajan tärkeämmäksi ja lisäksi - tämä on ehkä vähän yllättävää - näyttää siltä, että meillä on ehkä vielä enemmän kysymysmerkkejä ravitsemuksen ja terveyden välisissä yhteyksissä, kuin mitä me muutama vuosi sitten kuvittelimme, joten tutkittavaa riittää.

Jussi Huttunen, päätoimittaja

Tutkimusedellytykset Suomessa ovat monessa suhteessa parempia kuin monessa muussa maassa esimerkiksi ravitsemustutkimusta ajatellen, tai ainakin ovat olleet. Ihmiset ovat olleet vapaaehtoisia ja innokkaita tutkimuksiin, kun niihin on tarvittu osallistujia. Suomessa on edelleenkin hyvät mahdollisuudet tehdä ravitsemustutkimusta.

Antti Aro, prof. emer.

Tutkijan ura ei ole koskaan helppo. Semmoinen, joka ei ole valmis tekemään paljon työtä, ei sovi tutkijaksi. Voi olla vaikka kuinka hyviä ideoita, mutta ilman työtä ja työtä ja työtä ei pysty selvittämään niitä ongelmia, mitä haluaa selvittää. Voi kestää kaksikymmentä vuotta ja enemmänkin siitä ensimmäistä hypoteesista siihen kun luulee ainakin löytäneensä vastauksen. Kyllä se on niin, että täytyy yrittää hakeutua sellaiseen paikkaan, missä on enemmän niitä ihmisiä, jotka tekevät työtä. Isommat ryhmät ovat aina parempia. Nuorten on hyvä oppia uusia menetelmiä ja tekniikoita. Niitten avulla pääsee eteenpäin. Tärkeää on löytää semmoinen ryhmä, jossa viihtyy ja jaksaa tehdä työtä. Myöskin tämä kansainvälinen yhteistyö on tietty hirveän tärkeää.

Herman Adlercreutz, prof. emer.

Näen erittäin tärkeänä, että ravitsemusteellinen tutkimus tuotiin osaksi laajempaa biolääketieteellistä tutkimusta. Tämä on sellainen asia, joka on vienyt meidän ravitsemustutkimusta eteenpäin.

Matti Uusitupa, professori, yliopiston rehtori

Maailma on muuttunut siinä suhteessa, että nyt täytyy olla tutkimusryhmän jäsen, jotta voi tehdä väitöskirjan. Etenkin jos tekee jotain kokeellista, täytyy hakeutua johonkin tutkimusryhmään ja toivoa, että se tutkimusryhmä saa rahaa jostain. Senkin suhteen tilanne on muuttunut, että kilpailu on kovempaa kuin 20 vuotta sitten, vaikka myös rahaa on nykyään enemmän jaossa. Sen lisäksi, että itse tietää, mitä haluaa tehdä, pitäisi myös muistaa se, että ohjaajalla on näkemystä siitä, miten väitöskirja etenee. Sitä on hyvä hyödyntää. On ehdottoman tärkeää, että luo vertaisporukkaa ympärilleen, jonka kanssa voi keskustella. Se toimii omassa tutkimusryhmässä, mutta on hyvä luoda suhteita myös ulkopuolelle.

Christel Lamberg-Allardt, dosentti

Jos on vahva tahto ryhtyä tutkijaksi, voi ajatella, että keskittyy kapeahkoon alaan. Jos sitä ei ole, kannattaisi opiskella aika laajapohjaisesti, hankkia monenlaisia valmiuksia ja liittyä aktiivisesti sekä opiskelijajärjestöihin että tällaisiin tieteellisiin yhdistyksiin juniorijäsenenä ja hankkia verkostoa. Ilman muuta pitää lähteä opiskelemaan myös ulkomaille.

Seija Mäkinen, maatalous- ja metsätieteiden tohtori (eläkkeellä)

Suurin haaste luultavasti on siinä, että ymmärretään ravitsemustutkimuksen ja ravitsemusasiantuntijuuden olevan sellaista erikoisalaa, joka vaatii pitkän perehtymisen. Ravitsemusasiantuntijana ei voi esiintyä kukaan sellainen, joka ei ole omakohtaista tutkimusta myöskin alalla tehnyt. Jos tämä saadaan yleisesti ymmärretyksi, niin silloin nähdäkseni selkiytyy varsin paljon myöskin se, minkälaisia mielipiteitä ja neuvoja ravitsemuksesta maassa annetaan.

Esko H. Koskinen, dosentti (eläkkeellä)

Kaikenlaisesta työstä on hyötyä. Aina se työkokemus on eduksi. Jos ei nyt saa juuri sitä työtä vielä, mihin on tähdännyt, pitää ottaa jotakin muuta ja kytätä, koska se on aina hyödyksi. En olisi ikinä ajatellut, että minusta tulisi valtion virkamies. Se oli hirveän mielenkiintoista.

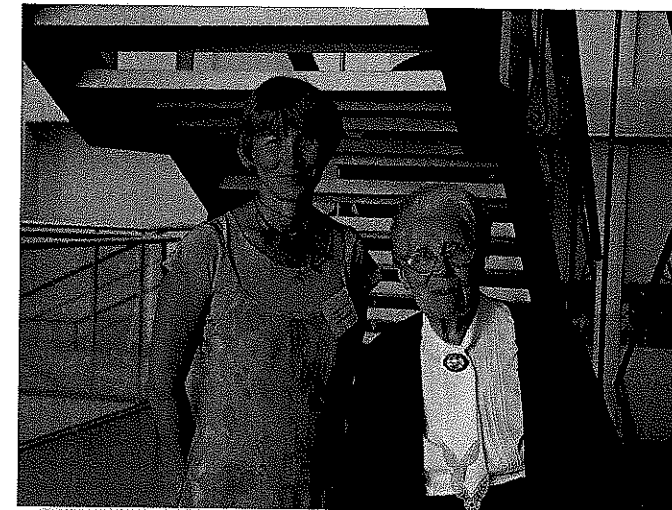
Anna-Liisa Koskinen, kaupallinen neuvos (eläkkeellä)

Täytyy seurata aikaa, ottaa huomioon mitä ajassa liikkuu ja sen mukaan sitten suuntautua. Eikä auta lannistua sitten jos ei tutkijan uralla tule heti niitä toivottuja tuloksia. Tutkijan ura on erittäin mielenkiintoinen.

Maija Pekkarinen, prof. emer.

Jos intohimo loppuu, niin pitää lähteä veike. Se on mun ainoa viesti. Nuori tutkija voi pysyä sellaisten tutkijoiden vana-vedessä, joilla on se intohimo. Sellaisten, jotka tulevat aamulla töihin ja sanovat, että ne ovat yöllä keksineet jotain. Siinähan sitä oppii sitä, että voi antaa luovuudelle valtaa ja uskaltaa puhua niistä oivalluksista, mitkä ovat pitäneet valveilla tai mitkä ovat aamulla herätessä tulleet mieleen. Se, että on tosi kiva tulla töihin, sehän se on se tärkein asia.

Marja Mutanen, professori

Mielestäni suomalainen ravitsemustutkimus on ihan yhtä korkeatasoista kuin muuallakin. En nyt halua kehua paremmaksi. Paljon on kuitenkin tehty pikemminkin lääketieteellistä tutkimusta kuin ravitsemustieteellistä tutkimusta. Olisin toivonut, että varsinkin ravitsemushoitoa olisi enemmän tutkittu ja sen soveltamista käytäntöön. Meillä tarvittaisiin enemmän ravitsemushoidon tutkimusta – sitä on hyvin vähän.

Eini Laakkonen, dosentti (eläkkeellä)

Mehän elämme sellaisia aikoja, että elämäntapojen merkitys terveyden ylläpidossa entisestään korostuu. Varsinkin tämä liikkumattomuus, lihavuus ja siihen liittyen tämä liian hyvä ravitsemus ovat vaikuttamassa sairastuvuuteen. Ei voi lakata hämmästelemästä sitä, miten laiminlyöty ja aliresursoitu tämä koko sektori meidän terveyspolitiikassamme on, aivan hävyttömän huonolle hoidolle jätetty. Ja se samahan näkyy juuri tässä: meillä on koulutettu ravitsemusihmisiä ihan riittävästi, mutta heille ei ole suostuttu perustamaan virkoja. Kaiken kaikkiaan, kyllä me varmasti joudumme tähän asiaan puuttumaan. Minulla on huoli siitä, että tuleeko ravitsemusasiantuntijan ja koulutettujen ihmisten rooli riittävästi esiin vai valtaavatko nämä huijarit markkinat.

Antti Aro, prof. emer.

On tärkeää opiskella ulkomailla. Vuosina 1953-1954 opiskelin Wisconsinin yliopistossa ja sain paljon ajatuksia esimerkiksi joukkoruokailua tutkineelta opettajaltani. Sitä tutkimustietoa, mitä olen ulkomailta saanut, olen pyrkinyt soveltamaan Suomen oloihin. Suomessa ei kuitenkaan kannata kaikkea tutkia, kun sitä tietoa voi saada valmiina ulkomailta.

Eini Laakkonen, dosentti (eläkkeellä)

Pitää vaan yrittää mennä mukaan. Kyllähän se vähän kyynärpäätaktiikkaa ehkä vaatii tänä päivänä, mutta jos on intoa ja halua niin kyllä se siitä. Paljon mielenkiintoista on vielä varmaan edessä. Lisäksi yksi asia, joka minusta olisi tärkeää, on pohjoismainen yhteistyö. Siinä sitten monesti tie nousee pystyy niiltä, joilla tämä ruotsin kieli ei ole niin hallinnassa. Vaikka sitä kovasti tuodaan esiin, että puhutaan englantia, kyllä minun omat kokemukseni ovat semmoisia, että kyllä se paljon paremmin sujuu, kun ymmärretään toisiamme tältä ruotsin kielen pohjalta.

Ritva Seppänen, dosentti (eläkkeellä)

Tosi paljon hauskaa ja mielenkiintoista, jännittävää on tutkimustyöstä jäänyt mieleen ja se useimmiten liittyy niihin ryhmiin, joissa olen ollut mukana. Se yhteisö tai yhteisyys, yhteisöllisyys, se on se, jonka olen itse saanut näiden vuosien aikana tutkimustyöstä ylipäättään, mutta ravitsemustieteessä erityisesti, eli kaikki mitä on yhdessä tehty on ollut tosi hauskaa. Sieltä se kumpuaa se kaikkein isoin juttu, se yhdessä tekeminen.

Jussi Huttunen, päätoimittaja

HALLITUKSEN VISIOITA YHDISTYKSEN TULEVAISUUDESTA

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry:n toiminnan ydin on jatkossakin tieteellisen tutkimuksen edistäminen ja näkyvillä pitäminen. Lisäksi yhdistys panostaa tutkimukseen perustuvan ravitsemustiedon jakamiseen sekä tutkijoiden kesken että laajemmin. Yhdistyksen jäsenistöön kuuluu niin aktiivisesti ravitsemustieteen kentällä tutkimusta tekeviä henkilöitä kuin myös jäseniä, jotka käyttävät työssään ravitsemustutkimuksen tuottamaa tietoa.

Terveystieteen edistäminen ja sairauksien ehkäisy ovat tulevaisuudessa yhteiskunnallisesti entistä keskeisempiä kysymyksiä. Tieteenalojen välisen yhteistyön lisääntyessä yhdistyksen jäsenkunnassa on ravitsemustieteellisen koulutuksen saaneiden lisäksi nykyistä enemmän muiden alojen edustajia, kuten lääkäreitä, biokemistejä, elintarviketieteilijöitä ja yhteiskuntatieteilijöitä. Moni- ja poikkitieteellinen näkökulma edistää ravitsemustieteen kehitystä ja vahvistaa ravitsemustieteen arvovaltaa yhteiskunnallisessa keskustelussa. Yhdistys tekee aktiivisesti yhteistyötä alan muiden tie-

teellisten yhdistysten ja toimijoiden kanssa koordinoimalla yhteisiä seminaareja sekä alan tapahtumia.

Kansainvälisyys on näkynyt yhdistyksen toiminnassa aina ja se tulee edelleen selvästi lisääntymään. Yhdistys tarjoaa kansainvälisen kattojärjestön IUNS:n kautta kanavan, jonka kautta on mahdollista vaikuttaa ravitsemusasioihin maailmanlaajuisesti. Alueellisemman vaikutuskanavan tarjoaa yhteistyö sekä pohjoismaisten että eurooppalaisten ravitsemustieteellisten järjestöjen kanssa. Tutkijoiden yhä laajemmat kansainväliset verkostot hyödyttävät myös yhdistyksen toimintaa.

Yhdistyksen jäsenten verkottuminen ja keskinäinen keskustelu on jatkossakin tärkeä osa toimintaa. Eri tieteenalojen edustajat lisäävät yhdistyksen sisäistä keskustelua ja tarvetta aktiivisiin kannanottoihin. Tieteellisen tiedon lisääntyessä yhdistyksen asiantuntijarooli tulee lisääntymään yhteiskunnallisessa keskustelussa. Aktiivisten tutkijoiden muodostamana yhteisönä yhdistyksen lausuntojen painoarvo on huomattava.

Innostava tieteellinen keskustelu houkuttelee niin alan opiskelijoita kuin nuoria ravitsemustieteilijöitäkin osallistumaan yhdistyksen toimintaan nuoren tai varsinaisen jäsenen statuksella entistä aktiivisemmin. Yhdistys tukee edelleen jatko-opintojaan tekeviä jäseniä mm. matka-apurahoin ja palkinnoin. Jäsenmaksujen pitäminen kohtuullisina ja seminaarien tarjoaminen myös jäsenistöä laajemmalle asiantuntijajoukolle turvaavat kaikkien kiinnostuneiden mahdollisuudet hyötyä toiminnasta. Lisäksi tieteellisesti korkeatasoisissa symposiumeissa käydään aktiivista keskustelua ja rakennetaan yhteistyöverkostoja yhdistyksen nuorten

ja varttuneempien jäsenten sekä muiden alasta kiinnostuneiden välille. Yhdistyksellä nähdään myös merkittävä tehtävä ravitsemustieteellisten jatko-opintokurssien koordinoijana tulevaisuudessa.

Yhdistyksen laaja ja kokenut jäsenistö voi kunniajäsenten esimerkin innoittamana, nuorten jäsenten raikkaiden ajatusten viritämänä ja kannattajajäsenten arvokkaalla tuella muodostaa tulevaisuudessa aktiivisen ravitsemustutkijoiden ja -asiantuntijoiden verkoston. Tällä yhteisöllä on oleellinen rooli koulutuksesta päätöksentekoon asti terveyden ja hyvinvoinnin edistämisessä niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin.

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry:n
hallitus

www.protsv.fi/sry